

व० प० २०८ अध्या० । तस्याधिरथपुत्रत्वप्राप्तिकथा
स हि कन्यावस्यायां सूर्येण कुन्याम् उत्पादितः पञ्चाङ्ग
तथा सङ्गुलभयात् जले त्यक्तः अधिरथेन गृहीतो
वर्द्धितश्च यथोक्तं “निगूहमाना जातं वै बन्धुपक्षभयात्तदा ।
उत्ससर्ज्जं जले कुन्ती तं कुमारं यश्चिन्तयन् । तस्युत्सृष्टं
जले गर्भं राधाभर्त्ता महाययाः । राधायाः कल्पयामास
पुत्रं सोऽधिरथस्तदा । चक्रतुर्नामधेयश्च तस्य बालस्य
तावभौ । दम्भतो वसुषेणेति” भा० आ० ६७अ० ।

आधिराज्य न० अधिराजस्य भावः कर्म वा ध्यञ् । आधि-
पत्ये “बभौ भूयः कुमारत्वादाधिराज्यमव्याप्य सः” रघुः ।

आधिवेदनिक लि० अधिवेदनाय विवाहोपरिविवाहाय
हितं ठक् तत् काले दत्तं ठञ् वा । अधिवेदनार्थं तत्
काले च स्त्रियै पत्या दीयमाने स्त्रीधनभेदे । “पितृमातृप-
तिभ्रातृ दत्तमध्यगुप्रागतम् । आधिवेदनिकञ्चैव स्त्रीधनं
परिकीर्त्तितम्” या० सू० “यच्च द्वितीयविवाहार्थिना पूर्व-
स्त्रियै पारितोषादिकं धनं दत्तं तदाधिवेदनिकमधिकस्त्री-
त्वाभावेत्वात्तत्वेति” दायभा० । मिताक्षरायां तु “आधिवे-
दनिकाद्युच्चेति” पठितम् आधिवेदनिकम् अधिवेदन-
नित्तमिति व्याख्यातञ्च आद्यपदेन क्रयविक्रयादिप्राप्तस्य
पहणमित्युक्तम् । तत् आधिवेदननित्तदाने विशेषः
दा० सूत्र्युक्तः “अधिविद्वस्त्रियै देयमाधिवेदनिकं समम्
न दत्तं स्त्रीधनं यस्या दत्ते त्वज्जं प्रकल्पयेत्” “एतदपि
सामर्थ्ये” असामर्थ्ये तु यत् किञ्चित् भरणपर्याप्तं दत्त्वा
परितोषयेदिति भेदः । “एकामूढा तु कामार्थमन्यां
वोटुं यद्वच्छति । समर्थस्तोषयित्वाद्यैः पूर्वोढामपरां व-
हेत्” सूत्रौ समर्थपदस्मारकात्तथात्वम् । एवमेव
मदनपारिजातविधानपारिजातादयः ।

आधिस्तेन पु० आधेर्गोप्याधेर्भोगात् स्तेनइव । गोप्या-
धेर्वलात्कारेण भोक्तारि । “न भोक्तव्यो बलदाधिर्भुञ्जा-
नोऽद्विष्यत्तुष्टजेत् । मूलेन तोषयेदेनमाधिस्तेनोऽन्यथा
भवेत्” मनुना तद्भोगे स्तेनत्वसोक्तं स्थात्वम् ।

आधीकरण न० अनाधिराधिक्रियते आधि+चि+क-ल्युट् ।
बन्धकीकरणे आधिगच्छे मिताक्षरावाक्ये उदा०” क्त
आधीकृतः । दत्तबन्धके द्रव्यादौ लि० ।

आधुत लि० आ+धु-क्त । चाबिते । [अप्राचीने च स्त्रियां ङीप्
आधुनिक लि० अधुना भवः ठञ् । १ सास्त्रतभवे २ अर्वाचीने
आष्टि लि० आ+ष्टव-भावे क्तिन् । १ परिभवे २ बलाद्
निरगृहे च ।

आधेय लि० आ+धा-कर्त्तव्यं यत् । १ उत्पाद्ये । “आधेयश्च
क्रियाजस्य सोऽसत्त्वप्रकृतिर्गुणः” व्या० का० । यस्य सतो
गुणान्तरसत्त्वाद्यम् २ तादृशे उत्पाद्यगुणान्तरे विद्यमाने
एव यत् घटादिपदार्थे पाकादिना रक्ततागुणान्तरमाधीयते
तादृशे घटादौ । आधानविधिना ३ स्थापनीये वज्रौ पु० ।
४ अधिकरणेऽभिनिवेशनीये “अधिकं पृथुलाधारादाधेया-
धिक्यवर्त्तनम्” चन्द्रा० । ५ स्थापनीये द्रव्ये च । भावे यत् ।
६ आधाने न० । “अग्न्याधेयम्” आश्व० औ० सू० ।
“अन्यतराभावे कार्या प्रागग्न्याधेयात्” बौधा० सू० ।

आधोरण पु० आ+धोर-गतिचातुर्ये ल्यु । हस्तिगतिचातु-
र्यज्ञे हस्तिपके । स्वल्पबलेनापि महाबलस्य हस्तिनः
सङ्केतादिनैव चाबनात्तस्य गतिचातुर्यवत्तात्तथात्वम् ।

आधमात लि० आ+ध्मा-क्त । १ शब्दिते, २ दग्धे, ३ वातदोष-
जातोऽदरस्त्रीततासम्पादकरो गयुक्ते “साटोपमल्युपलज्जमा
ध्मातसुदरंश्चशम्” सुश्रु० । भावे क्त ४ आध्माने न० ।

आधमान पु० आ+ध्मा-आधारे ल्युट् । “आध्मानमिति
जानीयाद्दोषं वातनिरोधकत्” इत्युक्ते १ वातव्याधौ । “शू-
लञ्च मूलं सुक्ष्ममुद्धः प्रवृत्तिं वस्तितोदमाध्मानञ्च” सुश्रु०
भावे ल्युट् । २ उदरस्त्रीततायाम् । ३ अग्निसंयोगे शब्दभेदे
न० । करणे ल्युट् । ४ नलिकानामगन्धद्रव्ये स्त्री० ङीप् ।

आधमापन न० आ+ध्मा-णिच्-पुक्-भावे ल्युट् । १ शब्द-
निष्पादने २ आध्माननिष्पादने सुश्रुतोक्ते ३ शल्यपसार-
णोपव्यापारभेदे च । “अणन्यत्तशल्यानि परिषेचना-
ध्मापनैर्वास्त्रवस्त्रपाणिभिः प्रमार्ज्जयेत्” सुश्रु० ।

आध्यक्ष्य न० अध्यक्षस्य भावः ध्यञ् । १ अधिष्ठातृत्वे २ अधि-
कर्त्तृव्यापारे ३ प्रत्यक्षत्वे च । [सूत्रौ

आध्या स्त्री आ+ध्यै-भावे अङ् । १ चिन्तने २ ओत्सुक्येन
आध्यात्मिक लि० आत्मानं मनःशरीरादिकमधिकृत्य भवः
ठञ् । शोकमोहज्वरादिरूपे दुःखे । आधिदैविकशब्दे-
ऽस्य विवृतिः । [वर्त्तकस्वरणे च ।

आध्यान न० आध्यै+ल्युट् । १ चिन्तायाम्, २ उत्कण्ठापू-

आध्यापक पु० अध्यापकएव स्वार्थेऽण् । अध्यापके शब्दरत्ना०
आध्यायिक पु० अधीयतेऽध्यायोऽध्ययोवेदस्तमधीते ठञ् ।

अधीतवेदे “युवा स्यात् साधुयुवाध्यायिकः” तैत्ति० उ० ।

“आध्यायिकोऽधीतवेदः” भा० ।

आध्यासिक लि० अध्यासेन कल्पितः ठक् । वेदान्तिमते
अध्यासेन कल्पिते अतद्वति तत्त्वारोपेण कल्पिते पदार्थे
यथा शुक्तिकादौ रजवादि कल्पितम् एवं ब्रह्मणि जगदादि